

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et
Principis Monasteriensis Decas**

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

96. Legatus Anglicus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68495)

rum ditiones, ut ex iis non possit brevi coalescere potentia longè major? Et neminem hodiè reperiri, quantumcunq̃ fautorem, qui vel remotè auxiliij quidquam ostentare aufit, aut velit. Ipsam in societate Britanniam promissæ opis, menstruique subsidij immemorem, certè noxiæ tarditatis inculari. Spem ex necessitate conceptam adeò debilem censerì, ut inter eam rerum humanarum varietatem, nemo prudens, relicta ancipite, viam non suadeat securiorem. Tandem igitur *Wiedenbruckio* postremum redeunte, in pacem Conciliatorum arbitrio concinnandam descendit, sed ea libertate, quam peritiores à necessitate vel coactione haud discernunt.

Vix ille *Clivos* pedem refert, dum nunciatur *Tempelius* Caroli Britanni Legatus adventare. Jussu mox *Christophori Bernardi*, armatorum facilè quindecim millia è vicinis præfidiis educuntur, & venienti Legato obviam procedunt. Eâ stipatus coronâ per *Dicecesin* ducitur. Et ipse Princeps horæ iter ab Urbe obvius, suâ exceptum sellâ, tantum inter comitatum, tormentorumque lateboantium fragorem, magnificè *Monasterium* introducit. Tam Legatus militem cum admiratione laudavit, quam fassus est, sensus experimento sibi jam constare, impensum haud otiosè subsidiarium æs Britannum. Ad-

1666.

96.

Legatus
Angli-
cus.Cum
pompâ
exceptus

Zz 5

ven-

1566. ventus causa fuit, ut à pace Principis animus
 dimoveret. In Angliam famà perlatum,
 Prose- diversis Principem urgeri ad pacem cum
 cutionem tis Provinciis seorsim conciliandam. Nolle
 belli ur- sperare Regem à socio, cuius amicitiam
 get. ac felices armorum progressus magni habitum
 ostendat; quin potius eadem animorum
 spiratione bellum adversus communem hostem
 utrinq; gloriosius continueretur. Britannis
 minà jam nauumachià superiores evasisse,
 majora calorum beneficio expectari. Honor
 ficam magis ac longè utiliore sponderi pacem
 ab amici Regis autoritate, & adminiculo
 Etorianum, quam se junctus sperare possit ab ali
 nis, certè invidia obtrusam. Christophorus
 Bernardus laudato Regis affectu, in eas huius
 obscure dolet angustias se dilapsam. Spe
 xiliaris ex Anglia militiae frustratum. Pro
 missos Legatione Regià adjuutores, aut cer
 non obfuturos, hodiè fateri se hostes. Co
 saris & Hispanorum favores evanuisse. Se
 quod caput, sponsa lege scederis subsidii
 plures jam menses desiderari, quorum spe
 tantum authorare militem animus erat, ut
 spreto qualicumque hostium numero ab omni
 se necessitate faciliùs explicasset. Legatum
 excusato ob ingruentem tunc hyemem auxi
 liarium copiarum defectu, sanctè nunc spe
 det propediem adfuturas, per *Amassim*, *Du*
larti, aut *Frisij* maris littora, Monasteriis

bus certò sociandas. Eum interim videre se militiæ statum, ut tantisper bellum etiam utiliter trahi possit. Et ne quid in posterum nervi desit, priorum mensium defectus omnes unâ jam solutione, statim suppleturum Regem; ac præterea centum, imò ducenta Imperialium millia anticipatò numeraturum.

Haud obturatis auribus percepit hæc Princeps, quin expedito mox cursore suos *Clivii Flactus* Legatos monet, ne utiquam tractatus maturent, minimè verò absolvant, sed dextrè trahantur, donec aliud ipse imperarit. At vero, dum illi tribus jam antè Tabellarij adventum horis, interpositione Conciliatorum, partiumque voluntate conclusam, subscriptamque pacem respondent, *Christophorus Bernardus*, quantumvis impatiens, Legatum dimisit, tam dimisso, quam dimittente, rerum magnarum spe frustratis. Persuasus postea, (quo nescio spiritu) inferente *Clivii* pedem cursore, inter partes quidem de pace conventum, at necdum tabulis subscriptum fuisse, quam ex eo concepit indignationem, vix unquam verè deposuit, propè recrudescentem, quoties injecta fuit mentio istius pacis, velut iniquæ, me coram, Legatis non semel exprobrata. An apprehensum patriæ periculum subscriptionem extorserit, an constantiæ dehonestamentum, (si quidem, quod Legati tamen continuo pernegarunt, ita se res habuisset)

97.

ante C.

Bernardus.

Pax

conclusa.

Quam-

cumvis

ingrata.

set)